

Bekendtgørelse af dyreværnsloven 1)

Herved bekendtgøres dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 344 af 13. maj 2005, med de ændringer, der følger af § 22 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og lov nr. 530 af 6. juni 2007.

Kapitel 1

Generelle bestemmelser

§ 1. Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

§ 2. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

§ 3. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses, jf. § 2. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på bindsel, tøjlr og lignende indretninger.

Stk. 3. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Sådanne dyr skal dog tilses jævnlige.

Stk. 4. Enhver, der erhvervsmæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst én gang årligt. Justitsministeren kan undtage visse mindre husdyrbrug fra reglen i 1. pkt.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om hold af dyr på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

Stk. 2. Regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, kan alene fastsættes efter stk. 1, når de er af mindre indgribende betydning, jf. dog § 6.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

Stk. 4. Regler om dyr i landbruget efter stk. 1 fastsættes efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og de organisationer, der efter justitsministerens skøn særlig berøres af reglerne.

§ 4 a. Justitsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om dyrs velfærd.

§ 4 b. Justitsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

§ 5. Dyr må ikke tvangsfordres, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom.

§ 6. Æglægningsbure må kun anvendes med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Tilladelse meddeles for indtil 5 år ad gangen.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pasning og pleje.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og stk. 2.

§ 7. Fødevarestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af regler om dyrenes pasning eller pleje.

§ 8. Afgørelser, der træffes efter § 6, stk. 1, og § 7, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 9. Levende dyr må ikke anvendes som mål ved øvelses- og kapskydninger.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod udsætning af opdrættede dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen.

§ 10. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde.

Stk. 2. Politidirektøren kan træffe afgørelse om, at dyr, som holdes i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, om fornødent skal aflives.

§ 11. Justitsministeren kan fastsætte regler om behandling af hunde og katte, herunder regler om indfangning og aflivning af katte.

Stk. 2. I det omfang der i medfør af stk. 1 er fastsat regler om, at brug af visse genstande ved behandlingen af hunde og katte er forbudt, må reklame for, salg og forsøg herpå af disse genstande ikke finde sted.

Stk. 3. Halekuperede hunde må ikke udstilles eller på anden måde fremvises med henblik på bedømmelse af hundens ydre, dens brugsegenskaber eller færdigheder, medmindre de er kuperet i

overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 14, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 4. Justitsministeren kan i ganske særlige tilfælde meddele undtagelse fra bestemmelsen i stk. 3.

§ 12. Justitsministeren kan fastsætte regler om transport af dyr og om behandling og beskyttelse af dyr i anden særlig retning.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om og kan herunder forbyde anvendelse af bioteknologi, genteknologi og lignende på produktionsdyr i landbruget.

Kapitel 2

Aflivning, operative indgreb og lign.

§ 13. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om aflivning af dyr, herunder regler om slagtning og om forbud mod visse aflivningsformer samt regler om, at aflivning af visse større dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden autoriseret person.

§ 14. Operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

Stk. 2. Operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, må ikke foretages.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om operative og lignende indgreb, herunder regler om kastration, afhorning, mærkning, fjernelse af kløer og andre legemsdele og beskæring af næb samt klove og hove. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om halekupering af visse hunderacer, der kan anvendes til jagt.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at visse typer indgreb kun må foretages af en dyrlæge eller andet særligt uddannet personale.

Stk. 5. Justitsministeren kan forbyde visse typer af operative og lignende indgreb.

§ 15. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at kraftmaskiner ikke må anvendes ved forløsning af dyr, medmindre maskinen er godkendt af justitsministeren. Justitsministeren kan fastsætte regler om typegodkendelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om udformningen og anvendelsen af elektriske drivstave, herunder regler om typegodkendelse.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at redskaber, der anvendes til beskæring af klove og

hove, kun må betjenes af særligt uddannede personer.

§ 16. Der må ikke sættes ringe og andet i trynen på svin. Dog må der sættes en glat ring i for at hindre svinet i at rode i jorden.

Kapitel 3

Fremvisning og salg

§ 17. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe.

Stk. 2. Vilde dyr må ikke anvendes ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder. Dyr må ikke fremvises i omrejsende menagerier.

Stk. 3. Zoologiske haver, dyreparker og lignende må ikke oprettes uden politidirektørens tilladelse. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af sådanne virksomheder og om tilsyn.

Stk. 4. Justitsministeren kan meddele undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt., hvis det er ubetænkeligt.

§ 18. Erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr må kun drives med politidirektørens tilladelse. Det samme gælder for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr. Tilladelsen skal angive, hvilke dyr den omfatter. Tilladelsen kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler derfor.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden, herunder om krav, der kan stilles til personalet, og om tilsyn.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af dyr til private skal udleveres skriftlig information til køberen om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

Stk. 4. Stk. 1 og stk. 2 finder ikke anvendelse på handel med og opdræt af dyr til landbrugsformål.

§ 19. Dyr må kun overdrages til børn under 16 år, hvis forældremyndighedsindehaveren samtykker.

Kapitel 4

Tilsyn

§ 20. En dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Stk. 2. En dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes, og det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve. Aflives dyret ikke, skal dyrlægen indberette forholdet til politiet.

Stk. 3. Dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring efter stk. 2, og hvis det vil medføre unødige alvorlige lidelser for dyret at følge fremgangsmåden i § 21, jf. § 20, stk. 2, 2. pkt.

§ 21. Behandles dyr uforsvarligt, kan politidirektøren give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling. Er dyret sygt eller kommet uhelbredeligt til skade, kan politidirektøren meddele pålæg om aflivning af dyret, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve.

Stk. 2. Pålæg skal meddeles skriftligt. Inden der meddeles pålæg, skal politidirektøren indhente en erklæring fra en dyrlæge og om fornødent fra kredsdyrlægen. 2) Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Stk. 2 kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved sagens behandling, men kan kræve beløbet refunderet af den, der har fået pålæg. Refusionskravet tillægges udpantningsret.

§ 22. Efterkommes pålægget efter § 21, stk. 1, 1. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for dyrenes pasning og kan herunder anbringe dyrene et andet sted. Efterkommes pålæg efter § 21, stk. 1, 2. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for, at dyret aflives.

Stk. 2. Politidirektøren kan straks eller senere bestemme, at dyrene skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler derfor, herunder dyrenes tilstand, udsigten til, at ejeren kan passe dyrene igen, og udgifterne ved dyrenes placering andetsteds.

Stk. 3. § 21, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på udgifterne efter denne bestemmelse.

§ 23. Den, der har fået et pålæg efter § 21, stk. 1, og den, hvis dyr er solgt eller aflivet efter § 22, stk. 2, kan begære sagen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for politidirektøren inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Sagen indbringes for retten efter reglerne om politisager. 3) Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning.

§ 24. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

§ 24 a. Justitsministeren kan efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om, at ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarestyrelsen og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol med henblik på beskyttelse af dyrs velfærd.

Stk. 2. Ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarestyrelsen og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol i det omfang, det er fastsat i Rådets direktiver eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Det samme gælder sagkyndige fra Europa Kommissionen i samarbejde

med de nævnte personer.

Stk. 3. Ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarestyrelsen og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, har, i det omfang varetagelsen af kontrolopgaver som nævnt i stk. 1 og 2 kræver det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter. Det samme gælder sagkyndige fra Europa Kommissionen i samarbejde med de nævnte personer.

Stk. 4. Indehaveren, de i virksomheden beskæftigede personer, føreren af det pågældende transportmiddel og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal yde tilsynsmyndigheden fornøden vejledning og hjælp i forbindelse med foretagelsen af kontrol efter stk. 1-3.

Stk. 5. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 5

Det Dyreetiske Råd

§ 25. Justitsministeren nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.

Stk. 2. Det Dyreetiske Råd består af en formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Heraf udpeges to medlemmer efter udtalelse fra dyreværnsorganisationer, to medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og ét medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet.

Stk. 4. Justitsministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 6

Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål

§ 26. Justitsministeren nedsætter et råd, som efter begæring skal rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov. Rådet kan endvidere afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende dyreværn.

Stk. 2. Rådet består af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden og medlemmerne skal være særligt sagkyndige inden for dyreværnsmæssige spørgsmål. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Landbrugsraadet og dyreværnsforeningerne.

Stk. 3. Rådet kan indhente udtalelser fra særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 6 a

Rådet vedrørende hold af særlige dyr

§ 26 a. Justitsministeren nedsætter et råd, som efter anmodning fra en politidirektør skal afgive udtalelse om spørgsmål i relation til § 4, stk. 1, § 10, § 17 og § 18. Rådet skal endvidere efter anmodning rådgive ministeren i sager herom.

Stk. 2. Rådet består af en formand og to andre medlemmer. Formanden og medlemmerne skal være særligt sagkyndige vedrørende hold af de dyr, der er omfattet af §§ 10, 17 og 18. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Rådet kan søge bistand hos andre særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 7

Administrative forskrifter

§ 27. Inden justitsministeren fastsætter regler i henhold til bestemmelser i denne lov, skal dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der særlig berøres af reglerne, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere give det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål lejlighed til at afgive en udtalelse, inden der fastsættes regler i henhold til denne lov.

Kapitel 8

Straf, gebyr m.v.

§ 28. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Der skal ved udmålingen af straffen tages hensyn til, om der

foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

1) overtræder §§ 1-3, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 11, stk. 2 og 3, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19 og § 24 a, stk. 4, eller

2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse.

Stk. 3. Den, der overtræder et pålæg efter § 21, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 4. Med bøde straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter § 20.

Stk. 5. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 7. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 5 og 6 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter.

Stk. 8. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 9. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 29. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der

er forløbet 5 år.

Stk. 3. Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1 overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 28, stk. 9, finder tilsvarende anvendelse.

§ 29 a. Den, der driver erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervmæssig transport af dyr, kan frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, hvis den pågældende ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport, eller hvis den pågældende tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport og på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse.

Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at transportere dyr vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne.

§ 29 b. Den, der driver erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervmæssig transport af dyr, skal betinget frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, hvis den pågældende inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv medfører frakendelse af retten til at transportere dyr efter § 29 a, men som er omfattet af bestemmelser om landevejstransport af heste, kvæg, får, geder, svin, eller fjerkræ i Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter m.v. eller i regler om transport af dyr fastsat i medfør af denne lov vedrørende

- 1) arealkrav, hvis arealet er mindre end 90 pct. af det fastsatte,
- 2) indvendig højde af køretøjet, hvis den indvendige højde er mindre end 95 pct. af det fastsatte,
- 3) ventilation,
- 4) drikkevand og foder,
- 5) hviletid,
- 6) strøelse eller
- 7) transportegnethed.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om, hvilke overtrædelser af lovgivningen om transport af dyr der er omfattet af stk. 1.

§ 29 c. Den, der driver erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervmæssig transport af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, hvis den pågældende

- 1) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 a, stk. 2, eller § 29 b, stk. 1, og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en betinget frakendelse efter § 29 a, stk. 2,
- 2) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 a, stk. 2, og i prøvetiden har gjort sig skyldig i yderligere én overtrædelse der er omfattet af § 29 b, stk. 1, eller
- 3) tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 29 b, stk. 1, og i prøvetiden har gjort sig skyldig i yderligere én overtrædelse der er omfattet af § 29 b, stk. 1.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

§ 29 d. Retten til at drive erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr kan ubetinget frakendes et selskab m.v. (juridisk person) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har overtrådt lovgivningen vedrørende transport af dyr.

§ 29 e. Ubetinget frakendelse efter § 29 a, stk. 1, § 29 c, stk. 1, eller § 29 d sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr frakendt for længere tid end 2 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når der foreligger ganske særlige omstændigheder. Har vedkommende tidligere ubetinget været frakendt retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

§ 29 f. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på tre år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder lovgivningen om transport af dyr under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr frakendt betinget, skal den pågældende inden for en frist, som fastsættes af Fødevarestyrelsen, bestå en kontrollerende prøve om behandling af dyr under transport. Er prøven ikke bestået inden udløbet af den fastsatte frist, må den pågældende ikke beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, før prøven er bestået.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om indholdet og gennemførelsen af den kontrollerende prøve, der er nævnt i stk. 2.

§ 29 g. Den, der beskæftiger sig med erhvervmæssig transport af dyr, selv om retten hertil er frakendt den pågældende efter § 29 a, stk. 1, § 29 c, stk. 1, eller § 29 d, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det samme gælder den, der overtræder § 29 f, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Den, som medvirker til, at en fysisk person omfattet af stk. 1 udfører erhvervmæssig transport

af dyr, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 29 h. I sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforlæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde samt vedtage en betinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, jf. § 29 b, stk. 1. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.

Stk. 2. Sager, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde eller vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Stk. 3. Vedtagelse af bøde samt betinget og ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 har samme virkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning.

§ 29 i. Hvis overtrædelsen er omfattet af § 29 b, stk. 1, skal dette fremgå af

- 1) anklagemyndighedens tilkendegivelse ved en udenretlig vedtagelse,
- 2) retsbogen ved en indenretlig vedtagelse eller
- 3) dommen.

§ 29 j. Domsmand medvirker i sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, hvis

- 1) der er spørgsmål om højere straf end bøde,
- 2) der er spørgsmål om ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr eller
- 3) sagen i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 2. Domsmand medvirker ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglen i retsplejelovens § 831 eller
- 2) kan afgøres med indenretlig vedtagelse, jf. § 29 h, stk. 2.

Stk. 3. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens § 731 og § 732. Hvis tiltalte anmoder om det, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer i sager, hvor der bliver spørgsmål om betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr og der ikke medvirker domsmænd. Tiltalte skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

§ 29 k. Er både chaufføren og det køretøj, der anvendes til transport af dyr, og med hvilket en overtrædelse er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder eller sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, hvis den er nødvendig for at sikre betaling af bøder og sagsomkostninger. Var chaufføren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan der ikke ske tilbageholdelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse med hensyn til chauffører, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

§ 30. Den, der har tilsyn med et barn under 15 år, straffes for overtrædelse af denne lov og regler fastsat efter loven for handlinger, der begås af barnet, hvis den pågældende har været vidende om overtrædelsen og ikke har søgt at forhindre den.

Stk. 2. Var den, der førte tilsyn, på grund af grov uagtsomhed uvidende om barnets handling, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 31. (Ophævet). 4)

§ 31 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostninger ved kontrolopgaver samt i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Kapitel 9

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 32. Loven træder i kraft den 1. september 1991.

Stk. 2. Lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, ophæves. Lovens § 3, nr. 5, § 4, § 7, 2. pkt., 5)§ 8, 6)§ 9 7)og § 10 forbliver dog i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Forskrifter udfærdiget efter § 6 i lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr og forskrifter udfærdiget efter lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, forbliver i kraft,

indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

Stk. 4. Overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 2 og stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. § 28, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 33. (Udelades).

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 183 af 14. april 1993 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. 8)

Lov nr. 269 af 6. maj 1993 om jagt og vildtforvaltning indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 58. Loven træder i kraft den 1. april 1994. 9)

Lov nr. 387 af 22. maj 1996 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 1996. 10)

Stk. 2. Forbuddet mod udstilling af halekuperede hunde i § 11, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, gælder ikke hunde, der er født før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 80 af 9. februar 1999 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 1999. 11)

§§ 30, 31 og 33 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 30

Loven træder i kraft den 1. juli 2001. 12)

§ 31

Stk. 1. Hvis der efter lovens ikrafttræden skal idømmes straf for en tidligere begået overtrædelse af de i §§ 1-29 nævnte love, for hvilken hæfte indtil 30 dage ville være forskyldt, idømmes fængsel med samme antal dage som hæfte.

Stk. 2. Ville højere straf af hæfte end nævnt i stk. 1 være forskyldt, kan en lavere straf af fængsel idømmes, dog ikke mindre end 30 dage eller mere end 4 måneder.

§ 33

Stk. 1. Ved fastsættelse af forvandlingsstraf for bøde vedrørende en lovovertrædelse, der er begået før lovens ikrafttræden, finder § 31 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Loven har ikke virkning for hæftestraf eller forvandlingsstraf af hæfte, som er idømt eller fastsat før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 384 af 28. maj 2003 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2003. 13)

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 105

Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106. 14)

Lov nr. 530 af 6. juni 2007 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007. 15)

Justitsministeriet, den 4. december 2007

Lene Espersen

/ Cristina A. Gulisano

Officielle noter

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 88/166/EØF af 7. marts 1988 om opfyldelse af Domstolens dom i sag 131/86 (annullering af Rådets direktiv 86/113/EØF af 25. marts 1986 om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns) (EF-tidende 1988 L 74, side 83 ff.), Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EF-tidende 1991 L 340, side 17 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport (EF-tidende 1995 L 148, s. 52 ff.), Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EF-tidende 1991 L 340, side 28 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 97/2/EF af 20. januar 1997 om ændring af direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EF-tidende 1997 L 25, s. 24 f.), Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 1991 L 340, side 33 ff.), som ændret ved Rådets direktiv 2001/88/EF af 23. oktober 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 2001 L 316, side 1 ff.) og Kommissionens direktiv 2001/93/EF af 9. november 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EF-tidende 2001 L 316, side 36 ff.), Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet (EF-

tidende 1993 L 340, side 21 ff.), Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EF-tidende 1998 L 221, side 23 ff.), Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver (EF-tidende 1999 L 94, side 24 ff.) og Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EF-tidende 1999 L 203, side 53 ff.).

2) Kredsdyrlægeinstitutionen eksisterer ikke længere. Kredsdyrlægernes opgaver varetages i dag af fødevarerregionernes veterinærafdelinger.

3) Sondringen mellem politisager og statsadvokatsager blev opgivet ved lov nr. 385 af 20. maj 1992. Henvisningen til reglerne om politisager må i dag forstås som en henvisning til retsplejelovens kapitel 80 om bestemmelser om domsforhandling for byret i straffesager, i hvilke der ikke medvirker lægdommere.

4) Ophævet ved § 1, nr. 14, i lov nr. 384 af 28. maj 2003, jf. note 13.

5) Bortfaldet ved § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 699 af 29. juni 2004 om ændring af bekendtgørelse om transport af dyr, som nu er afløst af bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport og Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97 (transportforordningen).

6) Bortfaldet ved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 719 af 1. september 1995 om halekupering og kastration af visse dyrearter, som nu er afløst af bekendtgørelse nr. 324 af 6. maj 2003 om halekupering og kastration af dyr, som ændret ved bekendtgørelse nr. 823 af 24. august 2005 om ændring af bekendtgørelse om halekupering og kastration af dyr.

7) Bortfaldet ved § 7, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 719 af 1. september 1995 om halekupering og kastration af visse dyrearter, som nu er afløst af bekendtgørelse nr. 324 af 6. maj 2003 om halekupering og kastration af dyr, som ændret ved bekendtgørelse nr. 823 af 24. august 2005 om ændring af bekendtgørelse om halekupering og kastration af dyr.

8) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 15. april 1993. Lovændringen vedrører § 4 a, § 24 a og § 28.

9) Ved loven ophæves den oprindelige bestemmelse i § 9, stk. 2, om forbud mod at beskyde kron-, sika- og dåvildt, muflon, vildsvin og lignende større dyr med hagl. Den efterfølgende bestemmelse i § 9, stk. 3, om justitsministerens kompetence til at fastsætte regler om forbud mod udsætning af opdrættede dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen, bliver herefter § 9, stk. 2.

10) Lovændringen vedrører § 11 og § 28.

11) Lovændringen vedrører § 4 a, § 10, § 24 a, kapitel 6 a, overskriften til kapitel 8, § 31 a og § 34.

12) Ved loven ændredes straffebestemmelserne i §§ 28-30 og § 32 som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen.

13) Lovændringen vedrører § 6, stk. 1, 2. pkt., § 11, § 18, § 24 a, § 28, § 29, § 31, § 31 a og § 34.

14) Lovændringen vedrører § 10, stk. 2, § 17, stk. 3, § 18, stk. 1, § 21, stk. 1, § 21, stk. 2, § 21, stk. 4, § 22, stk. 1, § 22, stk. 2, § 23, 2. pkt., og § 26 a, stk. 1. Lovændringen indebærer, at de steder i lovteksten, hvor der henvises til ”politimesteren (politidirektøren)”, skal der fra den 1. januar 2007 i stedet henvises til ”politidirektøren”. Der er alene tale om en formel ændring foranlediget af, at politikredsreformen erstatter lederen af den enkelte politikreds – som i dag er politimesteren (bortset fra i København, som allerede ledes af en politidirektør) – med en politidirektør.

15) Lovændringen vedrører § 4 b, § 28, § 29 og §§ 29 a – 29 k.